

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA

PHILLIPA LÉGERA

přednesené dne 20. října 2005¹

1. Probíhající řízení o předběžné otázce se týká výkladu evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Maďarskou republikou na druhé straně, podepsané dne 16. prosince 1991².

3. Hlavní otázka položená Soudnímu dvoru Dioikitiko Protodikeio Athinon (Řecko) spočívá v tom, zda dohoda o přidružení, zejména pravidla stanovená v jejím rámci v oblasti správní spolupráce, ukládají celním orgánům dovozního státu povinnost zohlednit rozhodnutí vydaná soudem vývozního státu potvrzující platnost osvědčení, s nimiž bylo sporné zboží dovezeno.

2. Má původ v tom, že společnost Sfakianakis AEVE³ zpochybňuje rozhodnutí vydaná celním úřadem v Athénách, jež jí ukládají zaplatit clo z důvodu dovozu automobilů původem z Maďarska do Řecka. V návaznosti na kontrolu po propuštění zboží se maďarské celní orgány domnívaly, že osvědčení o maďarském původu těchto automobilů jsou chybná. Závěry této kontroly byly předmětem žaloby před příslušným maďarským soudem, který je zrušil. Maďarský původ sporných vozidel byl podle rozhodnutí vydaných tímto soudem konečně potvrzen.

I – Právní rámec

A – *Dohoda o přidružení a protokol č. 4*

4. Dohoda o přidružení měla podle jejího prvního článku za cíl zejména postupně založení zóny volného obchodu mezi Evropským hospodářským společenstvím a Maďarskem. Měla přispět k integraci Maďarské republiky do Evropského společenství, ke které došlo dne 1. května 2004.

1 – Původní jazyk: francouzština.

2 – Úř. věst. 1993, L 347, s. 2, dále jen „dohoda o přidružení“. Tato dohoda stejně jako protokoly, které tvoří její přílohu, byly přijaty jménem Společenství rozhodnutím Rady a Komise 93/742/Euratom, ESUO, ES ze dne 13. prosince 1993 (Úř. věst. L 347, s. 1).

3 – Dále jen „Sfakianakis“.

5. Dohoda o přidružení stanoví ve svém článku 9 postupné nebo okamžité zrušení veškerého dovozního cla uplatňovaného v Evropském společenství na výrobky původem z Maďarska.

6. Pojem „původní výrobky“, jakož i metody správní spolupráce jsou definovány v protokolu č. 4⁴, který tvoří přílohu dohody o přidružení. Tento protokol byl změněn rozhodnutím č. 1/95⁵, které nabylo platnosti dne 1. října 1995, a dále rozhodnutím č. 3/96⁶, které nabylo platnosti dne 1. července 1997. Vzhledem k tomu, že příslušné články protokolu č. 4 ve znění rozhodnutí č. 3/96⁷ mají v podstatě stejný obsah, jako jeho původní znění z roku 1993, a jak vyplývá z rozhodnutí č. 1/95, není nutné přesně zjišťovat znění každého článku použitelného ve sporech v původním řízení v různých etapách jejich průběhu. Jelikož se předkládající soud odvolává pouze na znění příslušných článků obsažené v protokolu č. 4, citují pouze toto.

7. Podle čl. 16 odst. 1 písm. a) protokolu č. 4 jsou výrobky původem z Maďarska dováženy do Společenství, stejně jako výrobky jiných

členských států Společenství do Maďarska, za preferenčních podmínek dohody o přidružení na základě předložení průvodního osvědčení EUR.1⁸. Článek 17 odst. 1 a 5 protokolu č. 4 stanoví, že osvědčení EUR.1 je vydáváno celními orgány vývozní země, které musí za tímto účelem přijmout veškerá nutná opatření, aby zkontrolovaly původ výrobku. Mohou tak vyžadovat veškeré doklady a provádět jakoukoli kontrolu účtů vývozce nebo jinou kontrolu, kterou považují za užitečnou⁹.

8. Ustanovení protokolu č. 4 ohledně metod správní spolupráce jsou obsažena zejména v jeho člancích 31 až 33, jež tvoří předmět projednávané žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, o jejíž výklad jde. Znění následovně:

„Článek 31

Vzájemná pomoc

[...]

4 — Protokol týkající se definice pojmu „původní výrobky“ a metod správní spolupráce (Úř. věst. 1993, L 347, s. 177).

5 — Rozhodnutí ze dne 17. července 1995, kterým se mění protokol č. 4 k dohodě o přidružení (Úř. věst. L 201, s. 39).

6 — Rozhodnutí ze dne 28. prosince 1996, kterým se mění protokol č. 4 k dohodě o přidružení (Úř. věst. 1997, L 92, s. 1).

7 — Dále jen „protokol č. 4“.

8 — Dále jen „osvědčení EUR.1“.

9 — Ustanovení článků 16 a 17 protokolu č. 4 jsou obsažena především v člancích 10 a 11 původního znění z roku 1993 a v člancích 11 a 12 ve znění rozhodnutí č. 1/95.

2. Za účelem zajištění správného provádění tohoto protokolu si Společenství a Maďarsko poskytují vzájemnou pomoc prostřednictvím příslušných celních správ při kontrole pravosti průvodních osvědčení EUR.1 nebo prohlášení na faktuře a při kontrole přesnosti údajů uvedených v těchto dokumentech.

a formálních důvodů ospravedlňujících šetření. Všechny dokumenty a informace získané o tom, že údaje uvedené na důkazu původu jsou nesprávné, jsou zaslány spolu se žádostí o kontrolu po propuštění zboží.

Článek 32

Kontrola důkazu původu

1) Kontrola důkazů původu po propuštění zboží se provádí namátkově nebo kdykoliv mají celní orgány dovozní země důvodné pochybnosti o pravosti těchto dokumentů, o původu výrobků v nich uvedených nebo o splnění jiných podmínek tohoto protokolu.

2) Za účelem provedení odstavce 1 zašlou celní orgány dovozní země celním orgánům vývozní země průvodní osvědčení EUR.1 a fakturu, pokud byla předložena, prohlášení na faktuře nebo kopie těchto dokumentů případně s uvedením meritorních

3) Kontrola je prováděna celními orgány vývozní země. Za tímto účelem jsou celní orgány oprávněny vyžadovat veškeré důkazy a provádět jakoukoli kontrolu účtů vývozce nebo jinou kontrolu, kterou považují za užitečnou.

4) Rozhodnou-li celní orgány dovozní země pozastavit uplatnění preferenčního zacházení s dotyčným výrobkem až do výsledků kontroly, umožní dovozci nakládat se zbožím s výhradou zajišťovacích opatření, která pokládají za nezbytná.

5) Celní orgány žádající o kontrolu jsou informovány o jejích výsledcích co nejdříve. Z výsledků musí být zřejmé, zda jsou dokumenty pravé, zda je možno dotyčné výrobky považovat za výrobky původem ze Společenství [nebo] Maďarska [...] a zda jsou splněny ostatní podmínky tohoto protokolu.

6) V případě důvodných pochybností a neobdrží-li odpověď ke dni uplynutí lhůty

deseti měsíců po datu žádosti o kontrolu nebo neobsahuje-li odpověď dostatečné informace pro určení pravosti dotčeného dokumentu nebo skutečného původu výrobků, nepřiznají celní orgány, které žádají o kontrolu, nárok na preference, s výjimkou případu výjimečných okolností.

Článek 33

Řešení sporů

Spory, které vyvstanou při kontrolách podle článku 32 a které nebude možno vyřešit mezi celními orgány žádajícími o kontrolu a celními orgány zodpovědnými za její provedení, nebo které vznášejí otázku výkladu tohoto protokolu, budou předloženy Výboru přidružení.

Ve všech případech se řešení sporů mezi dovozcem a celními orgány dovozní země řídí právními předpisy uvedené země.¹⁰ *(neoficiální překlad)*

B – Celní kodex Společenství

9. Předkládající soud se také odvolává na nařízení Rady (EHS) č. 2913/92¹¹, které obsahuje pravidla a postupy zajišťující provedení sazebních opatření zaváděných na úrovni Společenství v rámci obchodu se zbožím mezi Společenstvím a třetími zeměmi¹².

10. Článek 220 CDC ve svém prvním odstavci stanoví, že byla-li částka cla vyplývající z celního dluhu zaúčtována v nižší výši, než částka dlužná ze zákona, zaúčtuje se částka cla, která má být vybrána nebo dovybrána, a k jejímu zápisu celními orgány dotčeného členského státu do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů¹³ musí tedy dojít v zásadě ve lhůtě dvou dnů ode dne, kdy se uvedené celní orgány o této situaci dověděly a mohou vypočítat částku dlužnou ze zákona a určit dlužníka.

11. Článek 220 CDC nicméně ve svém odstavci 2 stanoví výjimku z tohoto zaúčto-

10 – Tato ustanovení s výjimkou upřesnění provedení čl. 32 odst. 3 protokolu č. 4 jsou v podstatě obsažena v jiném pořadí v článku 27 původního znění z roku 1993 a článku 28 znění vyplývajícího z rozhodnutí č. 1/95.

11 – Nařízení ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307, dále jen „CDC“).

12 – Viz třetí bod odůvodnění CDC.

13 – Viz čl. 217 odst. 1 první pododstavec CDC.

vání po propuštění zboží, jehož výklad předkládající soud v projednávaném řízení také požaduje. Zní:

II – Skutkové okolnosti sporu v původním řízení

„S výjimkou případů uvedených v čl. 217 odst. 1 druhém a třetím pododstavci se dodatečné zaúčtování neprovede, pokud:

12. Maďarské celní orgány provedly v průběhu let 1996 až 1998 na žádost Koordinační jednotky pro boj proti podvodům (UCLAF) Evropské komise kontrolu původu po propuštění vozidel značky Suzuki vyrobených v Maďarsku a dovezených v průběhu let 1995 až 1997 do Evropské unie s osvědčením EUR.1.

[...]

- b) částka cla dlužného ze zákona nebyla zaúčtována následkem chyby ze strany celních orgánů, kterou nemohla osoba povinná zaplatit clo přiměřeným způsobem zjistit, a pokud tato osoba jednala v dobré víře a dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se celního prohlášení;

13. Pokud jde o dovozy do Řecka uskutečněné společností Sfakianakis, vyšetřování dospělo k rozdělení vozidel do tří skupin: první odpovídala vozidlům, jejichž maďarský původ byl ve smyslu protokolu č. 4 potvrzen, druhá těm, kterým byl se souhlasem výrobce přiznán cizí původ, a třetí těm, jejichž původ byl předmětem soudního sporu mezi vývozcem a maďarskými celními orgány.

14. Dopisem ze dne 3. listopadu 1998 sdělil ředitel maďarské kontrolní služby tyto výsledky příslušným řeckým celním orgánům. Pokud jde o třetí skupinu vozidel, požádal tyto orgány do ukončení probíhajících soudních řízení o odložení vybrání cla po propuštění zboží.

[...]“

15. Příslušné řecké celní orgány obdržely od UCLAF také seznam vozidel původem z Maďarska, které byly dovezeny do Řecka a pro které byl neoprávněně využit preferenční režim. Tento seznam obsahoval vozidla, jejichž původ byl předmětem žalob projednávaných před příslušným maďarským soudem.

původ byl konečně potvrzen. Řecké celní orgány nezrušily svá rozhodnutí ukládající Sfakianakis, aby zaplatila dovozní clo týkající se vozidel, jejichž maďarský původ byl potvrzen.

16. Na základě uvedeného seznamu vydaly řecké celní orgány rozhodnutí, jimiž uložily Sfakianakis, aby zaplatila dovozní clo zvýšené o daně a pokuty.

19. Předkládající soud, který rozhoduje o žalobě podané Sfakianakis proti těmto rozhodnutím, se rozhodl přerušit řízení a položit následující předběžné otázky:

III – Předběžné otázky

17. Maďarský soud zrušil závěry kontroly po propuštění zboží provedené maďarskými celními orgány a nařídil poslezně uvedeným, aby znovu zahájily postup ověření podle soudních rozhodnutí vydaných o žalobách¹⁴.

„1) Plyne z povinnosti vzájemné pomoci uložené celním orgánům členského státu dovozu článkem 31 odst. 2 protokolu č. 4 (k Evropské dohodě zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Maďarskou republikou na straně druhé) to, že jsou tyto celní orgány povinny zohlednit rozhodnutí maďarských soudů týkající se platnosti kontrol správnosti osvědčení o vývozu EUR.1 provedených orgány vývozního státu, pokud:

18. Dopisem ze dne 26. července 1999 příslušný maďarský orgán informoval o těchto rozhodnutích řecké generální ředitelství cel a zaslal mu seznam vozidel cizího původu a těch vozidel, jejichž maďarský

a) maďarské orgány oficiálně informovaly celní orgány dovozního státu o výsledcích počáteční kontroly, která prokázala chybnost některých osvědčení o vývozu, a zároveň nicméně zdůraznily, že otázka platnosti kontroly tvoří předmět řízení probíhajících před maďarskými soudy,

¹⁴ — Sfakianakis se domnívá, že maďarský soud rozhodl, že pro určení, zda hodnota součástí, které nejsou původní a byly použity při výrobě vozidla, nepřekračuje hranici 40% výrobní ceny výrobku, pročež vozidlo již nemůže být považováno za původní výrobek ve smyslu dohody o přidružení, je třeba zohlednit snížení vzhledem k tržním cenám získaným vývozem, kupuje-li tyto součástky v Japonsku.

- b) maďarské orgány oficiálně sdělily celním orgánům dovozního státu výsledky těchto řízení, tj. rozhodnutí výše uvedených soudů, jež v konečném výsledku potvrdila správnost určitého počtu osvědčení?
- cích řízeních před maďarskými soudy, tak o výsledku příslušných řízení,

- b) tyto orgány samy nikdy nežádaly o provedení kontroly?

- 2) Má článek 32 výše uvedeného protokolu č. 4 ten význam, že celní orgány členského státu dovozu jsou povinny zohlednit rozhodnutí soudů vývozního státu, která ruší výsledky nařízených kontrol, provedených maďarskými orgány po vývozu, s ohledem na skutečnost, že:

- 3) V případě kladné odpovědi na jednu z předchozích otázek, vyžaduje užitečný účinek zákazu cel stanoveného Evropskou dohodou o přidružení mezi ES a Maďarskem, aby byla výše uvedená ustanovení práva Společenství vykládána jako bránící tomu, aby vnitrostátní orgány dovozního státu poté, co jim byl sdělen výsledek kontroly provedené maďarskými orgány, ale před oznámením obsahu soudních rozhodnutí zrušujících výsledky této kontroly, vydaly správní rozhodnutí ukládající dodatečné clo, daně a pokuty, pokud v konečném výsledku byla osvědčení EUR.1 správná?

- a) orgány dovozního státu byly oficiálně informovány jak o probíhající-

- 4) Mimoto může být odpověď na předchozí otázky ovlivněna skutečností, že ani řecké orgány, ani maďarské orgány nepožádaly o zasedání Výboru přidružení podle článku 33 protokolu č. 4, aby se vyjádřil k věci, což znamená, že se ani jeden z úřadů nedomníval, že vydání maďarských rozhodnutí je předmětem sporu, jenž musí být předložen k rozhodnutí tohoto Výboru?

5) Je možné, pokud bude odpověď na předchozí otázky záporná, tedy pokud řecké celní orgány neporušily výše uvedená ustanovení práva Společenství, když uložily doplatek ke clo, daň z přidané hodnoty a pokutu, se podřídně domnívat, že čl. 220 odst. 2 Celního kodexu Společenství nepřipouští dodatečné zúčtování cla dovozci, došlo-li k chybě přičitatelné celním orgánům dovozního či vývozního státu, zejména s ohledem na skutečnost, že celní orgány vývozního státu měly k dispozici veškeré údaje ohledně původu vozidel, na základě kterých nemělo být osvědčení EUR.1 vydáno, což by celním orgánům dovozního státu bez dalšího umožnilo uložit clo dlužné ze zákona?“

21. Podstatou těchto otázek předkládajícího soudu je, zda dohoda o přidružení a protokol č. 4, zejména ustanovení posledně uvedené ohledně povinnosti vzájemné pomoci uvedené v čl. 31 odst. 2, jakož i ta, která se týkají kontroly důkazu původu zboží, stanovená v článku 32, musí být vykládána v tom smyslu, že celní orgány dovozního státu jsou povinny zohlednit soudní rozhodnutí vydaná ve vývozním státu o žalobách podaných celními orgány vývozního státu proti závěrům kontroly platnosti průvodních osvědčení, pokud byly o existenci těchto žalob a o obsahu těchto rozhodnutí informovány. Předkládající soud se Soudního dvora rovněž táže, zda skutečnost, že kontrola platnosti průvodních osvědčení nebyla provedena na žádost celních orgánů dovozního státu, má nějaký dopad na odpověď na tuto otázku.

IV – Rozbor

A – K prvním dvěma předběžným otázkám

20. Navrhují Soudnímu dvoru, aby první dvě předběžné otázky, jež spolu úzce souvisejí, přezkoumal společně.

22. Předkládající soud tak chce vědět, zda se celní orgány dovozního státu musí držet průvodních výsledků kontroly platnosti průvodních osvědčení po propuštění zboží provedené celními orgány vývozního státu, nebo zda musí rovněž zohlednit soudní rozhodnutí vydaná o žalobách podaných ve vývozním státu proti závěrům této kontroly.

23. Řecká vláda navrhuje odpovědět tak, že dohoda o přidružení a výše uvedená ustanovení protokolu č. 4 neukládají celním orgánům dovozního státu povinnost zohlednit rozhodnutí vydaná příslušným soudem vývozního státu o platnosti kontroly správnosti osvědčení EUR.1 po propuštění zboží.

24. Na podporu tohoto názoru řecká vláda připomíná, že určování původu zboží náleží celním orgánům vývozního státu a že použitelná právní úprava Společenství neukládá celním orgánům dovozního státu povinnost zkoumat správnost této kontroly. Uplatňuje, že prohlášení celních orgánů vývozního státu o nesprávnosti osvědčení EUR.1 postačuje k odůvodnění vybrání cla po propuštění zboží.

25. Uvádí, že jelikož jsou pro provádění kontroly osvědčení prokazujících původ výrobků po propuštění zboží příslušné celní, a nikoli soudní orgány vývozního státu a jelikož čl. 32 odst. 5 protokolu č. 4 stanoví, že kontrola musí být provedena co nejrychleji, maďarské celní orgány právem zrušily sporná osvědčení EUR.1. Tvrdí, že žádné ustanovení použitelné právní úpravy Společenství a zejména článků 31 a 32 protokolu č. 4 neukládá příslušným celním orgánům dovozní země povinnost čekat na výsledky soudního řízení.

26. Dodává, že pokud jsou závěry celních orgánů vývozního státu před soudem zrušeny, nemohou příslušné orgány dovozního státu vědět, zda bylo řízení kontradiktorní a nabízelo všechny záruky spravedlivého procesu, ani zda se rozhodnutí soudu zakládá na přezkoumání právní a materiální opodstatněnosti napadeného aktu nebo na takovém formálním důvodu, jakým je nedostavení se žalovaných celních orgánů k jednání.

27. Nesdílím názor řecké vlády. Domnívám se jako Sfakianakis, maďarská vláda a Komise, že dohoda o přidružení, jakož i ustanovení protokolu č. 4 o vzájemné pomoci a kontrole důkazu původu zboží ukládají celním orgánům dovozního státu zohlednit soudní rozhodnutí vydaná o žalobě proti závěrům kontroly platnosti osvědčení EUR.1 ve vývozním státu. Jak tvrdí maďarská vláda a Komise, toto zohlednění je podle cíle dohody o přidružení a systému správní spolupráce zavedeného protokolem č. 4 závazné. Zároveň se jako Sfakianakis domnívám, že toto řešení musí být přijato, aby bylo dodrženo základní právo na účinný soudní přezkum před soudem.

28. Jak je patrné, cílem dohody o přidružení je, aby zboží, které splní podmínky pro to,

aby bylo považováno za zboží původem z Maďarska nebo členského státu Evropského společenství, bylo dovezeno do Společenství nebo do Maďarska při využití preferenčního režimu stanoveného v uvedené smlouvě. Za tímto účelem článku 16 a 17 protokolu č. 4 stanoví, že důkaz původu výrobků, který umožňuje, aby na ně bylo použito toto preferenční zacházení, podává osvědčení EUR.1, jehož vydání je v souladu s čl. 17 odst. 4 zajišťováno celními orgány vývozního státu.

29. Pokud se toto osvědčení o původu výrobků vydané celními orgány vývozního státu v souladu s čl. 17 odst. 4 a 5 v zásadě zakládá na ověření v okamžiku vydání osvědčení EUR.1, prochází také kontrolami po propuštění zboží. Jak bylo v protokolu č. 4 upřesněno článkem 32 odst. 3, je kontrola po propuštění zboží prováděna celními orgány vývozního státu, jež jsou v tomto ohledu oprávněny vyžadovat veškeré doklady a provádět veškeré kontroly, které považují za užitečné.

30. Je tedy na celních orgánech vývozního státu, aby ověřily jednak původ dotčeného zboží a jednak to, že posledně uvedené splňuje podmínky nutné k tomu, aby jej bylo možné dovést do členského státu Společenství nebo do Maďarska s využitím preferenčního zacházení stanoveného v dohodě o přidružení.

31. Jak připomínají všichni vedlejší účastníci, spočívá tak systém správní spolupráce stanovený v člancích 31 až 33 protokolu č. 4 zároveň na rozdělení úkolů a na vzájemné důvěře mezi celními útvary dotčeného členského státu a Maďarské republiky. Jak rozhodl Soudní dvůr v rámci jiných dohod o volném obchodu, pokud jde o protokoly ohledně definice pojmu „původní výrobky“ a metod správní spolupráce, srovnatelné s protokolem č. 4, je takový systém odůvodněn skutečností, že orgány vývozního státu jsou pro přímé ověření skutečností podmiňujících původ dotčeného výrobku nejlépe umístěny¹⁵. Poskytuje také výhodu, že vede k určitým a jednotným výsledkům, pokud jde o určení původu zboží, a brání tak odklonu obchodu a narušení hospodářské soutěže v obchodě¹⁶.

32. Takový systém tedy může fungovat pouze tehdy, pokud celní úřad dovozního státu uznává posouzení legálně provedená

15 — Rozsudky ze dne 12. července 1984, *Les Rapides Savoyards* (218/83, Recueil, s. 3105, bod 26), týkající se dohody o volném obchodu mezi Evropským hospodářským společenstvím a Švýcarskou konfederací, podepsané dne 22. července 1972; ze dne 7. prosince 1993, *Huygen a další* (C-12/92, Recueil, s. I-6381, body 24 a 25), týkající se dohody o volném obchodu mezi Evropským hospodářským společenstvím a Rakouskou republikou, podepsané dne 22. července 1972; a ze dne 5. července 1994, *Anastasiou a další* (C-432/92, Recueil, s. I-3087, bod 38), týkající se dohody ze dne 19. prosince 1972 zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Kyprskou republikou.

16 — Výše uvedený rozsudek *Les Rapides Savoyards* (bod 26).

orgány vývozního státu¹⁷. Jak Soudní dvůr uvedl ve výše uvedeném rozsudku *Les rapides Savoyards*, je v rámci mezinárodních dohod o volném obchodu zavazujících Společenství vůči třetímu státu na základě vzájemných povinností uznávání legálně vydaných rozhodnutí orgánů tohoto třetího státu celními úřady členského státu nutné také proto, aby Společenství mohlo od celních orgánů uvedeného státu vyžadovat dodržování rozhodnutí vydaných orgány členských států ohledně původu výrobků vyvezených do nich ze Společenství¹⁸.

dotčeného zboží, jsou také vázány závěry této kontroly po propuštění zboží. Pouze za zvláštních okolností, kdy celní orgány vývozního státu nejsou s to řádně provést kontrolu po propuštění zboží, mohou podle Soudního dvora samy celní orgány dovozního státu ověřit pravost a správnost sporného osvědčení EUR.1 a zvážit ostatní důkazy původu dotčeného zboží¹⁹.

33. Z toho v souladu s dohodou o přidružení vyplývá, že celní orgány dovozního státu nemohou odmítnout uplatnění preferenčního zacházení na výrobek dovezený s osvědčením EUR.1 řádně vydaným celními orgány vývozního státu. Pokud mají celní orgány dovozního státu důvodné pochybnosti, pokud jde o skutečný původ tohoto zboží, mohou pouze požádat celní orgány vývozního státu o kontrolu tohoto původu po propuštění zboží.

34. Struktura systému spolupráce a rozdělení úkolů, stanoveného v uvedené dohodě, s sebou logicky nese, že pokud celní orgány vývozního státu mohly určit původ

35. Cíl dohody o přidružení a systém správní spolupráce stanovený v protokolu č. 4

19 — Viz výše uvedený rozsudek *Huygen a další* (bod 27). Je nicméně nutné zde upřesnit, že tato povinnost uznat rozhodnutí vydaná orgány třetího státu není uložena stejným způsobem, pokud byl preferenční režim zaveden takovým samostatným opatřením Společenství, jako je nařízení. Soudní dvůr totiž v této věci rozhodl, že orgány tohoto státu nemohou zavazovat Společenství a jeho členské státy v jejich výkladu právní úpravy Společenství, takže posouzení původu zboží provedená Komisí v rámci vyšetřování musí mít přednost před těmi, které provedly celní orgány třetího státu dovozu [viz výše uvedený rozsudek *Faroe Seafood* a další (body 24 a 25), pokud jde o nařízení Rady (EHS) č. 2051/74 ze dne 1. srpna 1974 o celním režimu použitelném na některé výrobky původem z Faerských ostrovů (Úř. věst. L 212, s. 33), a nařízení Komise (EHS) č. 3184/74 ze dne 6. prosince 1974 o definici pojmu původní výrobky a metod správní spolupráce pro použití celního režimu použitelného na některé výrobky původem z Faerských ostrovů (Úř. věst. L 344, s. 1)]. Stejně tomu může být také v rámci mezinárodní dohody o volném obchodu zavazující Společenství vůči třetím státům, pokud tento stát nepřijal potřebná opatření k provedení této dohody a kontrola po propuštění zboží provedená službami Komise prokazuje nepřesný charakter průvodního osvědčení vydaných celními orgány uvedeného státu [(rozsudek ze dne 14. listopadu 2002, *Illumitronica*, C-251/00, Recueil, s. I-10433, bod 74), pokud jde o dovoz televizorů původem z Turecka s preferenčním režimem stanoveným v rámci dohody zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, podepsané dne 12. září 1963 v Ankaře Tureckou republikou na jedné straně, jakož i členskými státy EHS a Společenství na druhé straně, schválené jménem Společenství rozhodnutím Rady 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963 (Úř. věst. 1964, 217, s. 3685; Zvl. vyd. 11/11, s. 10), do Společenství].

17 — Výše uvedené rozsudky *Les Rapides Savoyards* (bod 27), a *Huygena* a další (bod 25); jakož i rozsudek ze dne 14. května 1996, *Faroe Seafood* a další (C-153/94 a C-204/94, Recueil, s. I-2465, bod 20), a ze dne 17. července 1997, *Pascoal & Filhos* (C-97/95, Recueil, s. I-4209, bod 33).

18 — Bod 27 uvedeného rozsudku.

s sebou tedy nesou, že celní orgány dovozního státu zohledňují výsledky konečné kontroly původu výrobků provedené celními orgány vývozního státu. Je totiž důležité, aby v souladu s tímto cílem byl využit preferenční dovozní režim pouze pro to zboží, jež splňuje požadované podmínky, pokud jde o jeho původ.

36. Z toho vyplývá, že pokud původní výsledky kontroly po propuštění zboží byly předmětem žaloby podané vývozcem u soudu a celní orgány dovozního státu byly na tuto žalobu, jakož i na její výsledky upozorněny, mají posledně uvedené povinnost tyto výsledky zohlednit.

37. Ustanovení čl. 32 odst. 5 protokolu č. 4, jichž se dovolává řecká vláda, se mi nezdá jako odporující této analýze. Připomínám, že tento článek stanoví, že celní orgány dovozního státu, které požádaly o kontrolu původu dotčeného zboží po jeho propuštění, musí být o výsledcích této kontroly informovány v co nejkratší lhůtě a že tyto výsledky musí jasně uvádět, zda zboží splňuje, či nespĺňuje podmínky požadované pro využití preferenčního režimu.

38. Je také možné se odvolat na čl. 32 odst. 6 protokolu č. 4, který v tomtéž smyslu, jako předchozí odstavec, stanoví, že celní orgány dovozního státu, s výjimkou případu výjimečných okolností, v případě důvodných pochybností, pokud jde o původ dotčeného zboží, a neobdrží-li odpověď ke dni uplynutí lhůty deseti měsíců po datu žádosti o kontrolu, nebo je-li odpověď nedostatečná, odmítnou uplatnit na toto zboží preferenční zacházení.

39. Těmito ustanoveními strany dohody o přidružení podle mého názoru zamýšlely, aby jako protihodnotu pravomoci, která jim byla svěřena protokolem č. 4, celní orgány vývozního státu, rozhodující o žádosti celních orgánů dovozního státu o kontrolu, tuto kontrolu skutečně provedly a sdělily těmto posledně uvedeným výsledky v přiměřené lhůtě. Jak uvádí řecká vláda, směřují k tomu, aby byl proces správní spolupráce umožňující založení původu dotčeného zboží veden s řádnou pečlivostí a aby mohl být osud tohoto zboží rychle vyřešen. Nestanoví nicméně nic, pokud jde o podání procesních prostředků proti rozhodnutím vydaným celními orgány vývozního státu v návaznosti na kontrolu po propuštění zboží, jež se i nadále řídí právními předpisy tohoto státu.

40. Z těchto ustanovení tak nemůže být vyvozováno, že jsou celní orgány dovozního

státu vázány původními závěry kontroly po propuštění zboží, pokud jsou závěry této kontroly předmětem žaloby u soudu a pokud v důsledku toho nejsou konečného charakteru.

41. Naproti tomu může podle mě být z těchto ustanovení, jakož i z celého systému správní spolupráce stanoveného v protokolu č. 4 vyvozeno, že zpochybňují-li závěry kontroly platnost osvědčení EUR.1 po propuštění zboží a jsou-li předmětem žaloby podle vnitrostátního práva, musí být celní orgány dovozního státu informovány celními orgány vývozního státu o existenci tohoto řízení a jeho výsledcích. Tato povinnost je uložena také s ohledem na cíl dohody o přidružení, aby zboží, jehož původ je celními orgány vývozního státu konečně potvrzen, mohlo být celními orgány dovozního státu účinně přiznáno preferenční zacházení.

42. S ohledem na cíl dohody o přidružení a systému správní spolupráce ohledně určení původu zboží musí tedy celní orgány dovozního státu zohlednit soudní rozhodnutí vydaná o žalobách podaných proti původním výsledkům kontroly tohoto původu po propuštění zboží.

43. V rozporu s tím, co tvrdí řecká vláda, nemohou celní orgány dovozního státu odmítnout zohlednit tato rozhodnutí z důvodu, že nemohou vědět, zda řízení před soudem vývozního státu bylo kontradiktorní a nabízelo všechny záruky spravedlivého procesu.

44. Je třeba připomenout, že systém správní spolupráce zavedený protokolem č. 4 spočívá na vzájemné důvěře celních orgánů dotčených států. To znamená, že když členské státy Společenství, jakož i Evropský parlament, Rada a Komise tento systém zaváděly, domnívaly se, že správní orgány třetího státu, strany této dohody o volném obchodu, jsou s to ustanovení dohody o přidružení uplatňovat. Tato důvěra se musí nutně vztahovat na soudy tohoto státu, které jsou podle vnitrostátních pravidel jeho organizace příslušné k rozhodování o žalobách podaných proti rozhodnutím vydaným celními orgány. Bylo by totiž paradoxní, poskytnout tuto důvěru správním orgánům třetího státu a odmítnout ji soudům, ačkoli mají za úkol právě dbát na uplatňování práva, a tedy dohody o přidružení, vnitrostátními správními orgány²⁰. Jak uvedla Sfakianakis při

20 — Tato důvěra v soudní orgány jiné strany dohody o přidružení je mimoto výslovně vyjádřena v článku 113 uvedené dohody, podle kterého „v rámci této [dohody] se každá strana zavazuje bez jakékoli diskriminace vzhledem k vlastním státním příslušníkům zajistit fyzickým a právníckým osobám druhé strany přístup k příslušným soudním a správním orgánům Společenství a Maďarska, aby u nich mohly uplatňovat svá práva [...]“ (neoficiální překlad).

jednání, soudy vývozního státu ručí za soulad osvědčení EUR.1 s dohodou o přidružení.

zboží zrušeny soudním rozhodnutím, nejsou celní orgány dovozního státu s to vědět, zda se toto zrušení zakládá na přezkoumání právní a materiální opodstatněnosti napadeného aktu nebo na takovém formálním důvodu, jakým je nedostavení se žalovaných celních orgánů k jednání.

45. Podle mého názoru je tedy zohledňování soudních rozhodnutí, jež byla vydána v třetím státu vývozu o žalobách podaných proti výsledkům kontroly původu zboží po jeho propuštění, celními orgány členského státu dovozu neoddělitelné od uznávání posouzení provedených celními orgány vývozního státu, pokud jde o tento původ, a proto inherentní rozdělení úkolů, jež bylo zavedeno protokolem č. 4.

48. Nevěřím, že tento argument může obstát. Jak jsem uvedl, kontrola po propuštění zboží slouží ke konečnému ověření správnosti osvědčení EUR.1²². Pokud jsou výsledky této kontroly předmětem žaloby podle pravidel vnitrostátního práva, je jedinou významnou otázkou, zda byla sporná osvědčení na konci řízení zrušena, nebo potvrzena. Pokud byly závěry kontroly po propuštění zboží zpochybňující správnost osvědčení EUR.1 soudně zrušeny, a v důsledku toho byla uvedená osvědčení zachována, musí celní orgány dovozního státu zohlednit posledně uvedená bez ohledu na důvody zrušení závěrů kontroly po propuštění zboží.

46. Mimoto se otázka tohoto zohlednění nemůže v jednotlivých členských státech různit, aniž by byla vytvořena situace nejistoty, jež by mohla ohrozit existenci společné obchodní politiky, jakož i plnění závazků Společenství z dotčené dohody²¹.

47. Za účelem popření tohoto zohlednění řecká vláda dále uplatňuje, že pokud byly původní výsledky kontroly po propuštění

49. Zadruhé se mi zdá, že postoj řecké vlády v každém případě neobstojí, protože odpouje právu na účinný soudní přezkum.

21 — Viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek ze dne 5. července 1994, Anastasiou a další (bod 53), pokud jde o otázku přijetí průvodních osvědčení pro dovoz zboží kyperského původu do Společenství vydaných jinými orgány, než příslušnými orgány Kyperské republiky.

22 — Výše uvedený rozsudek Huygen a další (bod 26).

50. V souladu s ustálenou judikaturou předstává právo na účinný soudní přezkum před soudem obecnou právní zásadu Společenství, která je základem ústavních tradic společným členským státům²³. Byla zakotvena v článku 47 Charty základní práv Evropské unie inspirovaném články 6 a 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Soudnímu dvoru náleží dbát na dodržování základních práv v oblasti práva Společenství²⁴. Taková dohoda, jako dohoda o přidružení uzavřená Radou a Komisí podle článků 228 a 238 Smlouvy o ES²⁵, tvoří nedílnou součást právního řádu Společenství²⁶. Náleží tedy Soudnímu dvoru, aby dbal na to, aby při provádění dohody o přidružení byla dodržována taková základní práva, jako je právo na účinný soudní přezkum.

51. Nezdá se být sporné, že musí existovat možnost účinného soudního přezkumu rozhodnutí vydaného celními orgány vývozního státu v návaznosti na jeho kontrolu původu zboží po jeho propuštění. Tento přezkum totiž spočívá ve zjištění, zda dotčené zboží splňuje, či nespĺňuje podmínky stanovené v dohodě o přidružení, která je součástí

právního řádu Společenství, aby pro ně mohl být využit preferenční režim. V jeho důsledku může být vývozce zbaven výhod poskytovaných tímto režimem, protože dovozce bude nucen zaplatit clo za dotčené zboží, což bude mít nevyhnutelně důsledky pro jeho obchodní vztahy.

52. Odmítnutí zohlednit rozhodnutí vydaná soudy vývozního státu o závěrech kontroly po propuštění zboží by tedy mohlo mít jednak za důsledek, že budou vývozci zbaveni výhody uvedeného práva podat žalobu stanoveného maďarským právem proti výsledkům těchto kontrol. Krom toho by mohlo mít rovněž za důsledek, že by se maďarské celní orgány domnívaly, že nemusely zohledňovat rozhodnutí vydaná soudy členských států o žalobách podaných proti kontrolám původu prováděným příslušnými celními orgány. Je totiž třeba zdůraznit, že podle logiky vzájemnosti, jež je základem dohody o přidružení a protokolu č. 4, tvoří zohledňování maďarských soudních rozhodnutí členskými státy také podmínku toho, že rozhodnutí, jež byla vydána soudy členských států o žalobách podaných vývozci proti výsledkům kontroly po propuštění zboží, že zboží dovezené do Maďarska je původem ze Společenství, budou zohledňována celními orgány toho státu.

23 — Rozsudky ze dne 15. května 1986, *Johnston*, 222/84, Recueil, s. 1651, bod 18; ze dne 15. října 1987, *Heylens*, 222/86, Recueil, s. 4097, bod 14; ze dne 3. prosince 1992, *Oleificio Borelli v. Komise*, C-97/91, Recueil, s. I-6313, bod 14, a ze dne 19. června 2003, *Eribrand*, C-467/01, Recueil, s. I-6471, bod 53.

24 — Rozsudek ze dne 30. září 1987, *Demirel*, 12/86, Recueil, s. 3719, bod 28.

25 — První nyní po změně článek 300 ES a druhý článek 310 ES.

26 — Výše uvedený rozsudek *Demirel*, bod 7.

53. Odmítnutí zohlednit rozhodnutí vydaná maďarskými soudy o žalobách podaných proti závěrům kontrol po propuštění zboží by tedy odporovala nejen cíli dohody o přidružení a systému spolupráce stanovenému protokolem č. 4, ale také právu na účinný soudní přezkum.

54. Ze systému protokolu č. 4 a cíle dohody o přidružení konečně také vyplývá, že tato povinnost je uložena celním orgánům dovozního státu nezávisle na tom, zda jsou, či nejsou původci této kontroly po propuštění zboží.

55. V tomto ohledu je třeba připomenout, že z čl. 32 odst. 1 protokolu č. 4 vyplývá, že kontrola po propuštění zboží může provedena příslušnými orgány vývozního státu bez návrhu nebo na žádost orgánů dovozního státu. Tato kontrola může být také, jako v projednávaném případě, provedena na žádost služeb Komise, jíž v souladu s článkem 155 Smlouvy o ES²⁷ přísluší dbát na správné uplatňování dohody o přidružení a jejích protokolů²⁸.

56. Bez ohledu na to, kdo podává žádost o kontrolu po propuštění zboží, je její účel stejný, tj. ověřit správnost osvědčení EUR.1, aby zboží, které je ve smyslu dohody o přidružení původem z Maďarska, mělo v souladu s cílem této dohody v případě dovozu do Společenství prospěch z ní stanoveného preferenčního režimu. S ohledem na tento systém a na cíl této dohody musí celní orgány dovozního státu zohlednit výsledky kontroly po propuštění zboží a na základě toho i soudní rozhodnutí vydaná ve vývozním státu k výsledkům této kontroly, a to nezávisle na orgánu, jenž je jejím původcem.

57. S ohledem na tyto skutečnosti navrhuji Soudnímu dvoru, aby odpověděl tak, že dohoda o přidružení a protokol č. 4, zejména ustanovení posledně uvedeného ohledně povinnosti vzájemné pomoci, uvedená v čl. 31 odst. 2, jakož i ta, která se týkají kontroly důkazu původu zboží, stanovená v článku 32, musí být vykládány v tom smyslu, že celní orgány dovozního státu jsou povinny zohlednit soudní rozhodnutí vydaná ve vývozním státu o žalobách podaných proti závěrům kontroly platnosti průvodních osvědčení provedené celními orgány vývozního státu, pokud byly o existenci těchto žalob a obsahu těchto rozhodnutí informovány, a to nezávisle na skutečnosti, zda kontrola platnosti průvodních osvědčení

27 — Nyní článek 211 ES.

28 — Viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Ilumitronica (bod 60).

byla, či nebyla provedena na žádost celních orgánů dovozního státu.

60. Sfakianakis a maďarská vláda na jednání sdělily, že by řecké celní orgány měly odložit zahájení postupu vybírání cla, protože podle maďarského práva žaloba podaná proti správním rozhodnutím odkládá vykonatelnost posledně uvedených.

B – Ke třetí předběžné otázce

58. Podstatou třetí předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda užitečný účinek zrušení cel stanoveného v dohodě o přidružení brání tomu, aby celní orgány členského státu dovozu, pokud byla na základě soudních rozhodnutí vydaných o žalobách podaných proti závěrům kontroly po propuštění zboží potvrzena platnost osvědčení EUR.1, vydaly před výsledky řízení o těchto žalobách správní rozhodnutí týkající se zaplacení cla, zvýšeného o daně a pokuty.

61. S tímto rozbořem se neztotožňuji. Nevěřím, že otázka, zda celní orgány členského státu mají právo vybrat clo v návaznosti na sdělení výsledků kontroly po propuštění zboží zpochybňující původ sporného zboží, může být upravena právem třetího státu, strany dotčené dohody o volném obchodu. Podotýkám, že protokol č. 4 neobsahuje v tomto smyslu žádné ustanovení.

59. Posouzení této otázky mě nejprve vede k přezkoumání, zda řecké celní orgány poté, co byly informovány maďarskými celními orgány o chybném charakteru dotčeného osvědčení EUR.1, měly právo vydat sporná rozhodnutí před výsledky žalob podaných proti závěrům kontroly po propuštění zboží, nebo zda musely odložit zahájení postupu vybírání a čekat na výsledky řízení o těchto žalobách.

62. Tento protokol nestanoví ani pravidla týkající se postojů, který musí celní orgány dovozního státu zaujmout, pokud bylo zboží dovezené do Společenství s osvědčeními EUR.1 uvedeno na trh a bylo předmětem kontroly po propuštění zboží, jež zpochybnila platnost těchto osvědčení, jako v projednávaném případě. V tomto ohledu je třeba podotknout, že čl. 32 odst. 4 protokolu č. 4 upravuje pouze situaci, v níž celní orgány dovozního státu dosud nezrušily

zajištění dotyčných výrobků. Neexistuje-li v uvedeném protokolu příslušné pravidlo, je třeba pátrat po tom, co musí celní orgány členského státu dovozu udělat v takové situaci, jako je situace ve sporu v původním řízení, v CDC.

63. S ohledem na jeho ustanovení se domnívám, že řecké celní orgány nebyly povinny odložit zahájení postupu vybírání cla do výsledku řízení o žalobě podané v Maďarsku proti závěrům kontroly po propuštění zboží. Z přezkumu příslušných ustanovení CDC totiž vyplývá, že CDC zaručuje ochranu práv dovozce v takovém případě a zároveň směřuje k účinné ochraně finančních zájmů Společenství, když ukládá členským státům, aby učinily kroky potřebné k vybrání celního dluhu, jež představuje především příjem Společenství.

64. Z čl. 78 odst. 3 CDC tak vyplývá, že je-li výsledkem kontrol po propuštění zboží, že předpisy upravující dotyčný celní režim byly použity na základě nesprávných nebo neúplných údajů, přijmou celní orgány opatření nezbytná k nápravě, přičemž vezmou v úvahu nové skutečnosti, které mají k dispozici. Z článku 201 CDC dále vyplývá, že propuštěním zboží podléhajícího dovoznímu clu do volného oběhu vzniká celní dluh při dovozu.

65. V tomtéž smyslu, pokud došlo ke vzniku celního dluhu, CDC ukládá členským státům zahájit postup vybírání s řádnou pečlivostí, jak v první fázi tohoto postupu, jež spočívá v zaúčtování pohledávky²⁹, tak při vlastním vybírání od dlužníka³⁰. Podle článku 244 CDC podání žaloby proti rozhodnutím vydaným celními orgány členského státu nemá až na výjimky ve vztahu k vykonatelnosti zpochybňovaného rozhodnutí odkladný účinek.

66. Nemyslím si, že pokud je v návaznosti na kontrolu po propuštění zboží původem vzniku celního dluhu prohlášení osvědčení EUR.1 za neplatné, jako v projednávaném případě, existence žaloby proti tomuto prohlášení neplatnosti ukládá celním orgánům členského státu dovozu povinnost odložit zahájení výše popsaného postupu. Protože sporné zboží již bylo ve Společenství uvedeno na trh a soudní řízení může trvat několik let, mohl by takový odklad vážně ohrozit vybrání celní pohledávky, pokud musela být žaloba zamítnuta.

67. Mimoto zájmy dovozce, jehož osvědčení EUR.1 byla po propuštění zboží neplatná, jsou zohledněny v obou etapách postupu vybírání. V souladu s článkem 220 CDC tak

29 — Viz články 217 až 220 CDC.

30 — Viz články 221 až 232 CDC.

tento dovozce může být zproštěn povinnosti uhradit dluh po propuštění zboží, pokud má uplatnění preferenčního statutu původ v chybě celních orgánů vývozního státu, kterou nemohla osoba povinná zaplatit clo jednatel v dobré víře a v souladu s existující právní úpravou zjistit³¹. V případě zaúčtování dluhu potom může být dlužníkovi poskytnuta lhůta k zaplacení nebo odklad nebo také ulehčení platby, a prokáže-li se, že clo ze zákona nebylo dlužné, musí mu být za podmínek stanovených v CDC vráceno.

68. Konečně v rámci žaloby, která v zásadě nemá odkladný účinek a kterou je tento dovozce oprávněn podat v členském státu dovozu proti rozhodnutí celních orgánů tohoto státu, jež mu ukládá povinnost zaplatit clo, nicméně článek 244 CDC stanoví, že celní orgány přerušují tento výkon, a to zcela nebo částečně, mají-li odůvodněné pochybnosti, zda je napadené rozhodnutí

v souladu s celními předpisy nebo hrozí-li zúčastněné osobě nenahraditelná škoda. Dlužník, jehož platby cla byly odloženy, může být také zbaven povinnosti poskytnout jistotu, pokud by mohla vzhledem k situaci dlužníka vyvolat vážné hospodářské a sociální obtíže.

69. Můj rozbor se mi také zdá potvrzený judikaturou vydanou v rámci žalob podaných dovozci proti rozhodnutím přijatým Komisí týkajících se vrácení nebo prominutí dovozního cla podle článku 13 nařízení Rady č. 1430/79³² ze dne 2. července 1979 o vrácení nebo prominutí dovozního nebo vývozního cla, podle kterého je jediným cílem takového ustanovení, pokud nastaly určité zvláštní okolnosti a nedošlo-li ke hrubé nedbalosti či podvodnému jednání, zprostit hospodářské subjekty povinnosti zaplatit clo, jež dluží, a nikoli zpochybnit samotnou zásadu vymahatelnosti celního dluhu³³. Ve výše uvedeném rozsudku Cerealmangimi a Italgrani v. Komise v tomto ohledu Soudní dvůr upřesnil, že

31 — Článek 220 odst. 2 CDC ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 311, s. 17; Zvl. vyd. 02/10, s. 239), v tomto ohledu v písm. b), druhém a třetím pododstavci stanoví, že pokud je preferenční statut zboží zaveden na základě systému správní spolupráce, v níž jsou zahrnuti orgány třetích zemí, zakládá vydání osvědčení těmito orgány, pokud se ukáže jako nesprávné, chybu, jež nebyla přiměřeně zjistitelná ve smyslu prvního pododstavce, nicméně tak tomu není v případě, že bylo osvědčení vydáno na základě nesprávného uvedení skutečností vývozcem, zejména kromě případů, kdy je zjevné, že orgány vydávající osvědčení věděly, či měly vědět, že zboží nespĺňuje podmínky pro použití preferenčního zacházení. Ve svém stanovisku ve věci Beemsterboer Coldstore Services (C-293/04) projednávané před Soudním dvorem generální advokátka Kokott uvádí, že toto nové znění článku 220 CDC nepředstavuje změnu, ale pouhé vyjasnění (bod 30).

32 — Nařízení Rady č. 1430/79 ze dne 2. července 1979 o vrácení a prominutí dovozního a vývozního cla (Úř. věst. L 175, s. 1). Článek 13 odst. 1 nařízení č. 1430/79 byl převzat v téměř totožném znění do čl. 239 odst. 1 CDC, který zní: „[...] dovozní clo nebo vývozní clo lze vrátit nebo prominout i v jiných případech [...], jež nelze přičítat podvodnému jednání nebo hrubé nedbalosti zúčastněné osoby [...]“

33 — Rozsudky ze dne 12. března 1987, Cerealmangimi a Italgrani v. Komise, 244/85 a 245/85, Recueil, s. 1303, bod 11, a ze dne 6. července 1993, CT Controi (Rotterdam) a JCT Benelux v. Komise, C-121/91 a C-122/91, Recueil, s. I-3873, bod 43.

náleží žalobcům, domnívají-li se, že okolnosti stále trvají, aby předložili rozhodnutí celních orgánů členského státu dovozu, kterým jim bylo uloženo, aby zaplatili dluh, vnitrostátnímu soudu tohoto státu³⁴. Tato judikatura také podporuje rozbor, podle kterého zahájení postupu vybírání cla nepodléhá podmínce, aby existence celního dluhu byla nesporná.

70. Z toho v projednávaném případě vyplývá, že řecké celní orgány byly, pokud byly informovány maďarskými celními orgány o chybném provedení kontroly některých osvědčení EUR.1 po propuštění zboží, oprávněny a také povinny zahájit postup vybírání cla za vozidla dovezená s uvedenými osvědčeními, ačkoliv závěry této kontroly byly předmětem žaloby podle pravidel vnitrostátních právních předpisů³⁵.

71. Je třeba se nyní také zamyslet nad osudem rozhodnutí, která byla vydána řeckými celními orgány, zpochybněná ve sporu v původním řízení, a která se vztahují

k vozidlům, jejichž osvědčení EUR.1 bylo podle rozhodnutí vydaných maďarským soudem konečně potvrzeno.

72. Odpověď na tuto otázku se bez pochyb odvozuje od odpovědi, kterou jsem navrhl dát na předchozí otázku. Jak je patrné, dohoda o přidružení směřuje k tomu, aby zboží, jež splňuje podmínky požadované k tomu, aby mohlo být považováno za zboží původem z Maďarska, bylo do Společenství dováženo s využitím preferenčního režimu stanoveného v této dohodě. Užitečný účinek dohody o přidružení by tak byl ohrožen, pokud by pro takové zboží, jehož maďarský původ byl podle rozhodnutí vydaných příslušným soudem vývozního státu konečně potvrzen, nebylo využito preferenčního režimu. Tento užitečný účinek tedy brání tomu, aby za tohoto předpokladu celní orgány dovozního státu vybraly po propuštění zboží clo zvýšené o daně a pokuty.

73. Nicméně, pokud by celní orgány dovozního státu poté, co se vývozce u soudu domohl zrušení závěrů kontroly po propuštění zboží, když zpochybnil platnost osvědčení EUR.1, clo od dovozce vybraly na základě závěrů této kontroly, jednalo by se rovněž zjevně o porušení práva na účinný soudní přezkum.

34 — Bod 12 uvedeného rozsudku.

35 — Okolnost, že řecké celní orgány v projednávané věci zahájily tento postup až poté, co obdržely seznam vozidel UCLAF, pro něž byl nesprávně použit preferenční režim, nespochybňuje opodstatněnost uvedeného postupu, protože dotýčná vozidla jsou opravdu ta, jejichž osvědčení EUR.1 byla maďarskými celními orgány prohlášena za neplatná, přičemž nebyla zjištěna žádná rozdílnost mezi závěry těchto orgánů a Komise.

74. Z toho vyplývá, že za okolností projednávaného případu jsou řecké celní orgány povinny zrušit nebo změnit napadená správní rozhodnutí, pokud jde o vozidla, jejichž maďarský původ byl konečně potvrzen.

75. Navrhují tedy na třetí předběžnou otázku odpovědět tak, že užitečný účinek zrušení cel stanoveného v dohodě o přidružení brání tomu, aby celní orgány členského státu dovozu, pokud byla na základě soudních rozhodnutí vydaných o žalobách podaných proti závěrům kontroly po propuštění zboží potvrzena platnost osvědčení EUR.1, vydaly před výsledky řízení o těchto žalobách správní rozhodnutí týkající se zaplacení cla, zvýšeného o daně a pokuty.

C – Ke čtvrté předběžné otázce

76. Předkládající soud se táže, zda může být odpověď na předcházející otázky ovlivněna skutečností, že ani řecké celní orgány, ani maďarské celní orgány nepožádaly podle článku 33 protokolu č. 4 o zasedání Výboru přidružení.

77. Navrhují Soudnímu dvoru, aby této otázce rozuměl v tom smyslu, že předkládající soud chce zjistit, zda odpovědi na předchozí otázky mohou být zpochybněny skutečností, že ani řecké celní orgány, ani maďarské celní orgány se v návaznosti na rozhodnutí vydaná maďarskými soudy neobrátily na Výbor přidružení.

78. Jsem toho názoru, že tato otázka musí být z následujících důvodů zodpovězena záporně.

79. Je patrné, že celní orgány dovozního státu nemohou jednostranně prohlásit osvědčení EUR.1 řádně vydané celními orgány vývozního státu za neplatné. V případě důvodné pochybnosti, pokud jde o správnost tohoto osvědčení, mohou tyto orgány pouze požádat o provedení kontroly po propuštění zboží. Jsou také vázány závěry této kontroly, pokud celní orgány vývozního státu byly s to určit původ dotčeného zboží.

80. Pokud celní orgány dovozního státu nesouhlasí v rámci této kontroly s orgány vývozního státu, musí v souladu s článkem 33 protokolu č. 4 s posledně uvedenými hledat smírné řešení. V případě nemožnosti

smírného řešení tedy musí spor předložit Výboru přidružení.

82. Navrhuji uvést předkládajícímu soudu, že odpověď na předchozí otázky nemůže být ovlivněna skutečností, že ani řecké celní orgány, ani maďarské celní orgány podle článku 33 protokolu č. 4 nepožádaly o zasedání Výboru přidružení.

81. Z toho vyplývá, že okolnost, že se ani řecké celní orgány ani maďarské celní orgány neobrátily na Výbor přidružení, nemůže zpochybnit skutečnost, že řecké celní orgány jsou povinny zohlednit maďarská soudní rozhodnutí a že vzhledem k tomu, že tato rozhodnutí potvrdila maďarský původ dotčených vozidel, nemohou uvedené orgány clo vybrat.

D – K páté předběžné otázce

83. Pátá předběžná otázka byla předkládajícím soudem položena pouze pro případ, že odpovědi na první dvě předtím zkoumané otázky budou záporné. Vzhledem k tomu, že jsem navrhl odpovědět na ně kladně, nezdá se být nutné tuto poslední otázku zkoumat.

V – Závěry

84. S ohledem na výše uvedené úvahy Soudnímu dvoru navrhuji, aby na otázky položené Dioikitiko Protodikeio Athinon odpověděl následujícím způsobem:

„1. Evropská smlouva zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Maďarskou republikou na straně

druhé, a zejména povinnost vzájemné pomoci stanovená v čl. 31 odst. 2 protokolu č. 4 ohledně definice pojmu ‚původní výrobky‘ a metod správní spolupráce, který tvoří přílohu dohody o přidružení, ve znění rozhodnutí č. 3/96 Rady přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Maďarskou republikou na druhé straně ze dne 28. prosince 1996, zejména ustanovení posledně uvedeného ohledně povinnosti vzájemné pomoci stanovené v čl. 31 odst. 2, jakož i ta týkající se kontroly důkazu původu zboží stanovená v článku 32, musí být vykládány v tom smyslu, že celní orgány dovozního státu jsou povinny zohlednit soudní rozhodnutí vydaná ve vývozním státu o žalobách podaných proti závěrům kontroly platnosti průvodního osvědčení prováděné celními orgány vývozního státu, jakmile jsou informovány o existenci těchto žalob a obsahu těchto rozhodnutí, a to nezávisle na skutečnosti, zda kontrola platnosti průvodního osvědčení byla, či nebyla provedena na žádost celních orgánů dovozního státu.

2. Pokud byla podle soudních rozhodnutí vydaných o žalobách podaných proti závěrům kontroly po propuštění zboží potvrzena platnost osvědčení EUR.1, brání užitečný účinek odstranění cel stanovený v dohodě o přidružení správním rozhodnutím ukládajícím zaplatit cla zvýšená o daně a pokuty vydaným celními orgány členského státu dovozu před výsledky těchto žalob.
3. Odpověď na předcházející otázky nemůže být ovlivněna skutečností, že ani řecké celní orgány, ani maďarské celní orgány nepožádaly podle článku 33 protokolu č. 4 ve znění nařízení č. 3/96 o zasedání Výboru pro přidružení.“